

P16 Reis door het heeal

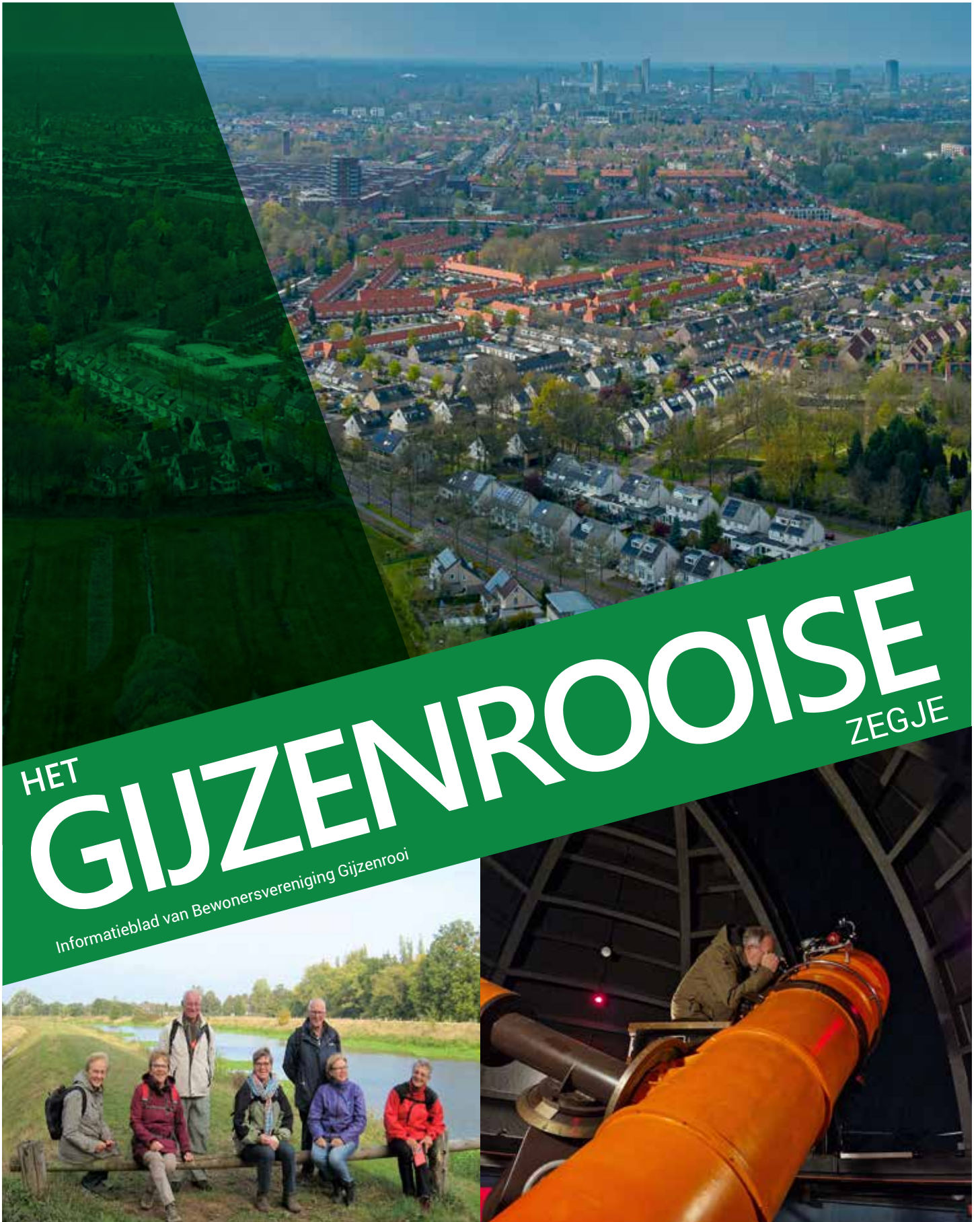
Op reis door het heeal Jupiter in beeld en nog veel meer. Gemist? Inhalen voor 3,- op iedere eerste en derde dinsdag van de maand.

P04 CbjB

Impressies van Cultuur bij je Buur 2024: een gevarieerd succes! Op naar 2025.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten.

HET

GIJZENROOISE

ZEGJE

Informatieblad van Bewonersvereniging Gijzenrooi

In dit nummer o.a.:

- P04 Terugblik op CbjB
- P07 Bosgordel
- P08 paradijs voor insecten en vogels
- P10 De Dommel
- P12 Boswachter Martin
- P13 Kerstboom 2023
- P15 Gijzenrooise baby-app
- P15 MidZomerAvond
- P16 Reis door het heeal
- P18 Internationals in onze wijk
- P20 Grondwateroverlast
- P24 Een spannend paadje
- P26 Gijzsz
- P29 In de bus
- P30 Tekenpotlood

Voorwoord

In dit Zegje gaan heel wat artikelen over onze eigen fysieke omgeving: de situatie in de bosgordel tussen Gijzenrooi en Riel, de waterstand in sloten en vijvers, het grondwater in onze kruipruimtes en de aantrekkelijkheid van een tuin die niet helemaal vol tegels ligt. We willen allemaal een fijne leefomgeving en daar hoort een levendige natuur bij. Of zoals Martin het verwoordt "een paradijs voor vogels en insecten". Zo'n paradijs willen wij ook wel voor onszelf. En daar kunnen we allemaal ons steentje aan bijdragen. Door hier en daar een tegel uit de voortuin te wippen, door geen tuinafval in de bosgordel te dumpen, door eens te kijken of het water in de sloten een beetje door kan stromen, door af en toe rommel op te ruimen, ook al is die niet van jou.

Natuurlijk zijn er ook andere leuke activiteiten in onze wijk. Daar hoef je alleen maar van te genieten, zoals onlangs van de vele mooie optredens tijdens Cultuur bij je Buur. En binnenkort is er ook weer een activiteit voor kinderen, paaseieren zoeken! Iedereen is welkom. Praat mee op de ALV. Doe mee. Of DOESLIEF. Kom op 13 april een bloemetje halen en breng het naar je nieuwe burens, een zieke buurtgenoot, een moeder met een pasgeboren baby.

In de zomer zijn er weer veel optredens en activiteiten gepland op ons Buurtven. Muziek, dans, kinderactiviteiten. Misschien gaat de gemeente ons helpen: eindelijk een eigen elektriciteitsaansluiting zodat we niet meer de burens aan het Eijerven hoeven te vragen of we een kabel mogen uitrollen voor de popcornmachine of de pizzabus.

Noteer alvast de data in je agenda.

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2024 (volg ook de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Iedere eerste zondag van de maand 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven
Ommetje Gijzenrooi korte wandeling	Vanaf 3 april, woensdag even weken om 19.00 uur	Bushalte Bunderkensven
DOESLIEF	13 april tussen 10.00 en 11.00 uur	ophalen Diepmeerven 23
Paaseieren zoeken	24 maart 10:00	Buurtven

Agenda Gijzenrooi Open Air en MidzomerAvond

- 16 juni om 11.00 uur Vaderdagconcert door Muziekkorps Euphonia Zesgehuchten
- 22 juni 18.00 uur MidZomerAvond met Cirque Magnifique en Rob, Ria, Ronnie & de Zippers, jaren '60 pop
- 28 juni 20.00 uur Gijzenrooi Open Air met Hein Augustijn & Brabomundo Brabantse liedjes in een tropisch jasje
- 5 juli 20.00 uur Gijzenrooi Open Air met Liguster, muzikale kleinkunst
- 23 augustus 20.00 uur Gijzenrooi Open Air met Gipsy Mood, swingende gipsy-, wereld- en Balkanmuziek
- 30 augustus 20.00 uur Gijzenrooi Open Air met Jazzaphine, jazz, funk en pop
- 6 september 20.00 uur Gijzenrooi Open Air Tango de Barrio, gezongen tango's, milonga's en walsen
- 13 september 20.00 uur Gijzenrooi Open Air duo Jee&Vee, roots en Americana

Impressies van Cultuur bij je Buur 2024

Overzee

Aan het Bunderkensven werden we hartelijk welkom geheten door gastheer en gastvrouw Willem & Hanneke voor het concert van de band Overzee. De naam is voortgekomen uit hun repertoire, waar de zee als een rode draad doorheen loopt. De prachtige liedjes en chansons met poëtische teksten werden met verve gebracht door de band bestaande uit een zangeres, gitarist/ bandoneonist, percussionist en contrabassist.

De saxofonist was helaas ziek, maar ook in deze samenstelling werd de muziek met groot enthousiasme door het publiek ontvangen. De zelfgeschreven nummers, meestal Nederlandstalig en ook een Spaanstalig en Frans nummer lieten goed de achtergrond van de diverse bandleden zien. De zangeres deed me met haar mooie stem en wijze van uitvoering denken aan Liesbeth List. Op de cd is de complete band te horen. Dus voor wie dat ook wil horen een aanrader!

Mariëtte Mooren

Kerijn, Karlijn en Liselotte

Deze jonge twintigers zorgen voor een intiem optreden. Liselotte neemt de eerste paar liedjes voor haar rekening. Zachtjes klinkt haar mooie stem, ze lijkt de liedjes te fluisteren. Ze wordt sfeervol begeleid door gitariste Karlijn. Na een paar gecoverde nummers neemt Kerijn het over. Onverwacht start hij met een liedje waarbij zijn moeder hem begeleidt op de cello. Als een eerbetoon aan zijn eerste optreden bij Cultuur bij je Buur, meer dan tien jaar geleden, toen ook samen met zijn moeder. Als hij zijn gitaar pakt om een lied te zingen dat gebaseerd is op een gedichtje geschreven door zijn oma, "Wolken lezen", is het muisstil in de huiskamer van Quirine. Zachte klanken, lyrische en ingetogen woorden.

Het optreden wordt ondersteund door 'visuals', projecties gemaakt door Tobias. Niet opdringerig of schreeuwerig, maar ook in dezelfde zachte stijl. Het is geweldig dat Cultuur bij je Buur ook de gelegenheid geeft aan talentvolle jongeren om op te treden, ze een podium geeft om ervaring op te doen.

Greetje Heijmans

RonMiel

We schuiven aan bij het optreden van 'RonMiel' in het gastvrije huis van Karin en Peter aan het

Gulbergsven. De twee muzikanten, Misha Lichtveld en Jochem Brok traden eerder op als het kwartet 'RonLimon' op het Buurtven. Nu dus met z'n tweeën, een goede keuze voor de intieme sfeer van de huiskamer. Het schijnbare gemak en het pure plezier waarmee ze samenspelen en elkaar aanvullen met daarbij de volle stem van Misha pakken het gehoor bij de lurven op een reis kriskras door Zuid-Amerika. Met de uitleg van Misha over de Spaanstalige inhoud, samen met zijn heerlijke expressie valt het niet moeilijk de boodschap in de liedjes te volgen. Het prachtig dramatische Mexicaanse liefdesliedje springt eruit, het publiek huilt zowat mee met de intens verdrietige afgewezen geliefde. Afijn, verdere uitleg niet nodig: duidelijk dat we ze graag weer terugzien, hier bij ons in Gijzenrooi.

Paul de Meurichy

Twee Stanzanen

Erik van Dijck heeft bij elke editie van CbjB zijn muzikale bijdrage geleverd, behalve de eerste keer dat hij deze geweldige leuke activiteit begon te organiseren in het verleden. Maar elke keer komt hij met nieuwe musici, nieuwe liedjes en nieuwe ideeën. Dit keer trad hij op met Jos van Oorschot, zijn zwager, ook wel in een lied bezongen als:

"mijn-vrouw-d'r-zus-haar-man". Soepel spelend op zijn elektrische piano, waar ook zijn bassist in bleek te zitten, die fysiek in een ander huis optrad! Jos heeft met prachtige stem zijn eigen ervaringen in liedjes omgezet, zoals bijvoorbeeld het geestige liedje over de Aldi. Een liefdesliedje, een liedje over een actueel onderwerp over de landbouw en Sicco Mansholt en een gek liedje over de wants, allemaal eigen composities die met humor en vaart werden gebracht aan een dankbaar publiek.

We werden gastvrij ontvangen door Anja en Kavé en dronken een drankje na met buurtgenoten uit de mooiste en gezelligste buurt van Eindhoven! Een aanrader voor degenen die CbjB nog niet kennen.

Anneke Dalinghaus

Job Alone and Friends

Op het Zwanenvan werd ik hartelijk en gastvrij ontvangen door Anneke, bijgestaan door vriendin Tilly. In de sfeervolle huiskamer konden we genieten van Job Alone en Friends. Job en zijn Friends Laura en Dennis trakteerden ons op een muzikaal veelzijdig optreden. Hun muziek is een mix van Ierse traditionals, Amerikaanse authentieke country, folk en blues in een modern jasje, aangevuld met eigen repertoire. Naast de

zang van Laura en Job, begeleiden zij zichzelf op gitaar, viool, cajon en bodhra (Ierse trom). Zij zetten letterlijk de toon door het optreden te beginnen met een setje Ierse traditionals dat eindigde met een vlotte jigg. In het uiteenlopende repertoire kwam er onder andere een liefdesliedje voorbij, een liedje over dingen tóch doen waarvan je bij voorbaat al weet dat het verkeerd afloopt en een liedje over Job zijn kat, Robbie. Bij dat laatste lied zongen we als publiek uit volle borst mee. Ik werd het meest geraakt tijdens de toegift die ze gaven: een Iers lied over het emigreren naar Amerika om de hongersnood in Ierland te ontlopen en daarbij je geliefde te moeten achterlaten. Een sfeervolle afsluiting van een geweldige avond!

Elly Admiraal

Simits

De Simits, briljante vertolkers van Jiddische liederen en de instrumentale Klezmermuziek hebben ons getrakteerd op een bijzonder optreden bij

Cultuur bij je Buur. Cultuur waarbij melancholie en weemoed nooit afwezig waren. Soms in de boventoon, zoals in het gezongen lied 'die Goldene Pave', soms amper merkbaar bij het vrolijke feestlied 'Freilach'. Kees de Wit bracht de sfeer van

de oude Jiddische volksliederen perfect over door zijn omfloerste zang met af en toe, heel subtiel, een nauwelijks hoorbare snik in de stem, zoals bij het nummer Miserlou, met een oosterse intro en een sausje uit 1001 nacht. Aangrijpend was 'Kinderyorn' waarbij multi-instrumentalist René Vermaes spelende kinderen vertolkte. Ook zorgde hij met zijn bandoneon voor een bijzondere sfeer in de huiskamer. Max Silverenberg bracht met zijn sopraansax een aparte sound in en voegde met zijn vaag hese stem een relaxed cachet toe aan verschillende nummers. Dit alles rustte op de ritmiek van Ruud Sempel, die met zijn gitaar het hele optreden van de Simits een stevige basis gaf. De sessie werd besloten met het bekende Donna, donna, wat door iedereen meegezongen werd. Daarna bleven we met z'n allen in de gezellige huiskamer van Wim en Loes nog even napraten over het Jiddisch, dat behalve de muziek ook in onze taal nog heel wat woorden heeft nagelaten, zoals – om er enkele te noemen – bolleboos,

mesjogge, gein, kapsones, gajes, hoteldebotel en sjofel.

Kees van Vessem

Moonglow Jazz

In het gastvrije huis van Jorien brachten het jazz-trio Moonglow Jazz en zangeres Adelied Wouters maar liefst dertien nummers ten gehore. Er waren nummers bij die herkenbaar waren als jazz-nummer, maar ook muzieknummers die ik herkende uit andere genres zoals onder meer popmuziek en Franse chansons. Het was erg leuk om die nummers nu een keer in een andere vorm te horen. De sfeer was uiterst relaxt en de muzikanten (naast Adelied, Mathieu Moons op contrabas, Ben Fikkert op toetsen en Gerard Bruggink op drums) hadden zichtbaar plezier in hun spel en dat was goed merkbaar. De gasten genoten van de muziek en ook van elkaars gezelschap. Na het optreden bleven veel mensen nog even na om onder het

genot van een glaasje met elkaar te praten en/of kennis te maken. Daar werden ook de enthousiaste ervaringen van andere huiskamerconcerten op deze avond met elkaar gedeeld.

Ton Broeren

GEZOCHT: Bezorgers voor het Gijzenrooise Zegje

Met een enthousiast groepje bezorgers wordt het Gijzenrooise Zegje elk kwartaal in de hele wijk bezorgd. Er is plaats voor een aantal nieuwe bezorgers. Het bezorgen houdt in dat je vier keer per jaar het Zegje bezorgt bij een aantal straten in de wijk. Je krijgt dan een paar vaste straten waar je mag bezorgen. Wandel jij graag door de wijk? Meld je dan aan als bezorger van het Gijzenrooise Zegje.

Meld je aan op:

bezorger_zegje@runbox.com

Heb je nog vragen? Stuur dan een mail naar het bovenstaande e-mailadres.

Werkzaamheden in de bosgordel

Afgelopen winter is er flink gewerkt in de bosgordel tussen Gijzenrooi en Putten en richting Riel. Hoewel het uitgebreid aangekondigd was, en er veel informatie beschikbaar was over het hoe en het wat, heeft het veel mensen toch verrast. En niet alleen aangenaam verrast. Als je ziet hoeveel dikke bomen er omgezaagd zijn, als je ziet hoeveel grote stapels takken er her en der liggen, dan schrik je als buurtbewoner toch. Zou er nog wat verder opgeruimd worden?

Tijd voor een berichtje aan Frank Verhagen, senior beheerder natuurlijke gebieden van Eindhoven. Die geeft altijd snel antwoord. Hij kondigt aan eerst zelf nog even te gaan kijken. En dan neemt hij de tijd om mij een uitgebreid antwoord te sturen. Technisch gezien is er geen reden om iets aan de huidige toestand te doen. Dat zal vanzelf gaan: “als het lente wordt verdwijnt een deel uit het zicht en geleidelijk zal het hout verder inzakken en verteren”. Hij noemt het ook een forse ingreep, maar dat is vooral veroorzaakt door de jarenlange discussie over het noodzakelijk beheer. De meningen van de buurtbewoners over dit gebiedje verschilden nogal.

Ik heb ook een vraag over die rechtopstaande afgezaagde ‘geamputeerde’ stammen. “De afgezaagde stammen zorgen op een veilige manier voor staand dood hout. Dood hout is heel belangrijk voor de biodiversiteit van het bos, en daarbij zijn er soorten die het juist van staand dood hout moeten hebben. Omdat de bosgordel relatief smal is met veel paden, kunnen we vrijwel geen hele dode bomen laten staan. Dan is dit een alternatief. Als deze bomen op den duur omvallen, als de insecten, spechten en paddenstoelen er klaar mee zijn, vallen ze veilig en niet op de paden”.

Dit voorjaar worden er op de ontstane open plekken nog wat nieuwe struiken aangeplant: sleedoorn, meidoorn en wilde roos. Die waren bijna verdwenen door het uitblijven van uitdunning; nu is er weer licht waardoor ze kunnen gaan groeien. Dat is een mooi vooruitzicht. Laten we hopen dat de lente onze pijn wat gaat verzachten.

Frank doet nog wel een oproep: honden aan de lijn of minstens op het pad blijven, het broedseizoen nadert en veel vogelsoorten broeden op of vlak bij de grond. Want een groot deel van de nu gedane ingreep is gebeurd om dat broeden mogelijk te maken!

Greetje Heijmans

Oproep: maak van Gijzenrooi een paradijs voor insecten en vogels

Niet iedereen houdt van tuinieren. Daarom kiezen mensen er soms voor hun tuin te bestraten of kunstgras te leggen. Dat is hun goed recht. Toch wil ik een pleidooi houden voor minder steen en meer groen. bosMag ik je even meenemen naar mijn jeugd? Ik ben van 1963, 60 jaar oud nu. Als we klaar waren met de broodmaaltijd nam mijn moeder het tafelkleed bij de vier punten en klopte het uit in de achtertuin. In een mum van tijd zaten er zo dertig huismussen in de tuin, te vechten om de broodkruimels. Ik zie het nóg voor me, net zoals de ongelooflijke hoeveelheden lieveheersbeestjes die zich ophielden in de meidoorns in de gemeentelijke plantsoenen. En als je destijds met de auto op vakantie ging naar Zuid-Europa, zagen de voorruit en de kentekenplaat aan het eind van de dag zwart van de dode insecten.

PR-probleem

Oké boomer, denk je misschien, waarom dit verhaal uit de oude doos? Omdat er vroeger niet alleen veel meer insecten waren, maar ook veel meer vogels. Insecten vormen immers voor veel vogels een belangrijke voedingsbron. Over het algemeen zijn we niet zo dol op wespen, vliegen, rupsen, torren en muggen, maar wel op vogels en vlinders. Maar zonder rupsen geen vlinders en zonder insecten geen (of veel minder) vogels.

In sommige straten van Gijzenrooi liggen meerdere volledig bestrate voortuinen naast elkaar. Geen plantje te ontdekken, enkel tegels. In de zomer, als die tegels heet worden, zou een egeltje er de pootjes branden. Hij heeft in zo'n bestrate voortuin trouwens sowieso niets te zoeken: slakjes, wormen of insecten zijn er niet. Ook een vogel heeft niks aan die tuin. En als het in een droge zomer een keer flink regent, wat gebeurt er dan? In plaats van dat het water in de grond kan zakken, loopt het zó van de bestrating af, regelrecht het riool in, terwijl we in de zomer dat water nou juist zo goed kunnen gebruiken.

Ik snap iedereen die een onderhoudsarme tuin wil. Zelf vind ik het ook vaak een hele klus om te snoeien om maar wat te noemen. Maar intussen, door er veel over te lezen, ben ik een paar dingen te weten gekomen:

- Een rommelige tuin is een zegen voor de natuur. Zogenaamd onkruid dat blijft staan

trekt allerlei insecten aan en dus weer vogels. Blad dat je niet opruimt maar in de winter laat liggen, wordt verteerd door micro-organismen, voedt en verluchtigt de bodem en beschermt de bodem tegen uitdroging. Rommelhoekjes zijn een paradijs, bijvoorbeeld voor egels en voor solitaire bijen (bijen die niet in een volk leven). Schaam je dus niet voor je burens als je tuin er rommelig uitziet! Doe ik ook niet meer...

- Een 'stenen' tuin draagt bij aan de opwarming van de binnenstad. Stenen en tegels houden warmte lang vast en stralen die warmte 's avonds, als het buiten zou moeten afkoelen, weer uit. Bomen en struiken doen het omgekeerde: ze verdampen water en brengen daarmee verkoeling. Wandel op een warme dag maar eens door de bosgordel van Gijzenrooi; daar is het al snel een graad of vijf koeler dan in een versteende Gijzenrooise voor- of achtertuin. Geen betere airco dan een bos!
- Er bestaat zoiets als dubbeldoelgroen. Fantastische investering! Ik leg het uit. Ik zocht naar een manier om mijn huis aan de buitenkant te isoleren. Dat bleek lastig. Allereerst: je hebt er een bouwvergunning voor nodig. Je mag dus niet zomaar een regelwerk op je buitenmuur spijkeren, glaswol aanbrengen en de boel met houten delen aftimmeren om maar wat te noemen. Daarbij: als je dat wél (en onoordeelkundig) doet, riskeer je dat zich achter dat isolatiepakket vocht ophoopt en je binnen schimmelplekken krijgt. Niet doen dus. Wat dan wel? Tegels wippen! Langs mijn oprit heb ik een rij stenen weggehaald. In de vrijgekomen strook heb ik planten gezet die in de winter hun blad behouden: winterkamperfoelie en vuurdoorn. De bedoeling is dat het over een paar jaar een dikke haag is. In de zomer zet die haag de muur in de schaduw, waardoor de buitengevel minder opwarmt en mijn huis koeler blijft. In de winter zorgt die haag ervoor dat de wind niet langs de kale muur kan jagen en de warmte uit de stenen zuigt, zodat ik minder hoeft te stoken. Dat is het eerste doel. Het tweede doel is bevordering van de natuur. Aan een vuurdoorn groeien bessen waar veel vogels dol op zijn. En de winterkamperfoelie verspreidt een heerlijke geur als hij in bloei staat en trekt (nacht)vlinders aan. Maar er is nog iets. Aan de vuurdoorn zitten venijnige stekels. Lastig voor ons mensen en ook voor katten, maar vogels storen zich er niet aan. Vraag me niet hoe, maar ze weten die doorns moeiteloos te omzeilen. Daarom maken verschillende soorten vogels graag hun nest in een vuurdoornhaag; lekker veilig voor Minoes.
- Wil je een groene tuinafscheiding in plaats

van een muur of schutting? Denk dan eens aan een gemengde haag met verschillende plantensoorten die stuk voor stuk aantrekkelijk zijn voor insecten en vlinders zoals meidoorn, sleedoorn, hazelaar en liguster.

- Hoe meer variatie (in bloemen en planten), hoe meer insecten, waaronder allerlei soorten bijen die zorgen voor de bestuiving van groente en fruitbomen. En hoe meer insecten, hoe meer vogels. Maar welke soorten bloemen of planten zou je dan moeten kiezen? Op de schrale Brabantse zandgrond groeien immers andere planten dan op de Zeeuwse klei, om maar wat te noemen. Geen nood, experts hebben zich daar al over gebogen. Bij Tuincentrum Soontiens (www.tuincentrumsoontiens.nl) hebben ze de '40 van 040': een selectie van inheemse planten die een grote bijdrage leveren aan de biodiversiteit. En op www.cruydhoeck.nl heb je ook prima mixen van bloemenzaden. 'G1 bloemrijk grasland' en 'N1 bijenmengsel vaste soorten' zijn prima geschikt voor Brabantse zandgrond, zo is mij verzekerd. Dus: wat let je?

Nu denk je misschien: hier maakt iemand reclame. Klopt. Ik maak reclame voor meer bloemen,

1. In 2023 geplant en over een paar jaar hopelijk een dikke, groene 'muur' vol vogelnestjes.

struiken en bomen in Gijzenrooi, maar niet voor bedrijven. Ik heb geen enkel financieel belang bij dit verhaal en ontvang geen commissie van Soontiens of Cruydt-Hoeck. Ik weet dat zij biologische zaden en planten verkopen; ze hebben een goede reputatie.

Offensief voor meer insecten

Ik schrijf dit verhaal in de hoop medestanders te vinden. We wonen aan de rand van de stad, dichtbij het groen waar veel vogels zouden moeten zitten, maar er is steeds minder te eten voor vogels. De afgelopen tien jaar is het aantal insecten met maar liefst 75% afgenomen. Tijd om het tij te keren! Gelukkig weten we dat de natuur zich snel kan herstellen. Wij, de bewoners van Gijzenrooi, kunnen haar een handje helpen. Daarom roep ik je op: doe mee! Maak een plekje vrij, koop wat zaad of wat planten en lever je eigen, bescheiden aandeel. Laten we een tegenoffensief ontketenen tegen de verstening en verharding en voor de insecten en de vogels. Een wijk waar insecten, vlinders en vogels van tuin naar tuin gaan omdat overal wel wat te halen valt. Dankjewel!

Martin van Rooij, stadsboswachter in opleiding

De Dommel (3)

Over de beekjes, stroompjes en riviertjes in het stroomgebied van de Dommel. Dit keer de Peelrijt en het verslag van een Dommelwandeling.

Kent u de Peelrijt? Ik fietste er over de provinciale weg tussen Someren en Heeze langs, of eigenlijk overheen. Het beekje ligt in het dal van de Kleine Dommel en is ontstaan bij de ontginning van de Somerense Heide. Op deze plek was vroeger een veengebied dat ooit deel uitmaakte van de Peel. Een stukje verderop gaat de Peelrijt verder als de Witte Loop (of Rielloop). Dát bordje ben ik nog niet tegengekomen.

Hier, op de foto, meandert het riviertje nog niet; verderop, las ik, hebben ze er wel al kronkels in gemaakt.

En, o ja, Gea van Beers (geen Gijzenrooier zoals ze zelf aangaf, ze las het Zegje bij de Jaguar) was goed uitgeslapen toen ze het stukje over de Dommel in het vorige Zegje las. Ze corrigeerde mijn opmerking dat er bij de foto van het bruggetje dat door Ad Wonders was ingestuurd geen naambordje te zien was. Nou mooi wel dus: de naam De Dommel staat aan beide zijkanten in twee bordjes uitgeponst, en dan zie je de naam zelfs nog een derde keer, via de zon op de loopplank geprojecteerd. Ik had het niet gezien. Chapeau Gea, en dank voor je reactie.

Dat de Dommel genoeg inspiratie biedt aan fietsers, maar ook aan wandelaars blijkt wel uit het

hieronder door Tonnie Mennen ingestuurde stukje: *Met mijn wandelvrienden liep ik de Dommel Route van Peer naar Den Bosch. In België ontspringt de Dommel, dan nog 'n slootje van niks, maar over de grens bij Valkenswaard, wordt dat slootje steeds groter en mooier! 't Prettige was ook dat we steeds met het openbaar vervoer heen en weer konden. De route volgend naar Den Bosch, waarna de Dommel in de Maas stroom, kwamen we langs de "High Line" van Den Bosch en die mag je niet voorbij lopen. Heel interessant! Het is 'n 255 meter lange brug en na New York de tweede parkbrug ter wereld! Piet Oudolf ontwierp het groen op alle twee de bruggen, ook ontbreken de bankjes niet. Prachtig uitzicht!*

Komt u een mooi stroompje of riviertje tegen? Neem een foto van het naambordje, vertel er (als u het leuk vindt) iets bij, maar in ieder geval waar het is en stuur het naar: p.meurichy@chello.nl Het wordt in het volgende Zegje geplaatst.

Paul de Meurichy

Februarikou

Zilverreiger in het ven
helder als geslepen glas
dit jaar veel te vroeg
stijve poten, koude plas

alles armoe troef
van niets is er genoeg
kikkervisjes komen pas
vele maanden later

buigt zich, ietwat stroef
verkild, zonder geluid
naar de koudwaterbron

kust zijn spiegelbeeld uit 't water
strekken allebei de vleugels uit
en vliegen samen naar de zon

Kees van Vessem

Schilderclub De kleurige kwast is op zoek naar jou

Vind jij het leuk om binnen een gezellige groep te komen schilderen op dinsdagmiddag van 13.00 tot 15.00 uur? Stuur dan een mailtje naar schilderclubdekleurigekwast@gmail.com dan nodigen wij je uit om eens een kijkje te komen nemen. In Steunpunt De Jaguar, Jaguarstraat 2, Eindhoven

Ria van de Wiel

In gesprek met bevlogen stadsboswachter Martin van Rooij

Soms ga je met een bepaald beeld in je hoofd naar iemand toe en kom je er na twee minuten praten achter dat je je vragen wel kunt vergeten. Zo ook bij Martin van Rooij, een van onze wijkbewoners, die onlangs in een artikel in het Eindhovens Dagblad werd genoemd als stadsboswachter in opleiding.

In ons gesprek blijkt al gauw dat stadsboswachter geen officiële functie is en dat 'opleiding' eigenlijk een verkeerde term is. Het gaat hier om een liefhebberij, een vorm van betrokkenheid bij de natuur. Maar dat maakte het gesprek niet minder interessant.

Martin heeft een eigen communicatiebureau en werkt voor verschillende gemeenten in de regio, zoals Eindhoven, Geldrop-Mierlo, Nuenen, Best, Bladel en Oirschot, en schrijft speeches voor diverse burgemeesters. Daarnaast schrijft hij artikelen voor Fontys, Vereniging Eigen Huis en artikelen over onderwijs in vakbladen. Hij schrijft ook begrafenispeeches.

Martin vertelt, dat een zekere Tom van Duuren, die actief is in bosbeheer en boombeheer, het fenomeen 'stadsboswachter' introduceerde en het initiatief nam om mensen hiervoor enthousiast te maken en op te leiden. Hij wil graag de publieke opinie beïnvloeden zonder het opgeheven vingertje. Martin was altijd al geïnteresseerd in de natuur en besloot zich enkele jaren geleden aan te melden. Daartoe volgde hij ook de nodige bijeenkomsten die ook wel als 'opleiding' betiteld worden. Deze bijeenkomsten worden zolang het weer het toelaat iedere tweede zaterdag van de maand gehouden in excursievorm. Deelname is niet verplicht. Het gaat om kennisoverdracht over het stadsbos en bewustwording hoe hiermee om te gaan. En om te zien hoe het stadsbos zich ontwikkelt in de tijd.

Dood hout zorgt voor leven

In het artikel in het ED ging het ook over de bosgordel tussen onze wijk en Riel. Martin legt uit dat die rond 1990 is aangelegd om het buurtschap Riel visueel af te schermen van de toen nog te bouwen wijk Gijzenrooi. "Er moesten toen veel bomen worden geplant om het gewenste effect te bereiken. Maar nu na ruim dertig jaar staan veel bomen te verpieteren door een gebrek aan licht en ruimte. Daarom moest een selectie worden gemaakt om bomen die gezond en sterk zijn de ruimte te geven om verder te groeien. Voorheen werden

omgevallen en gekapte bomen verwijderd, zodat het bos er altijd netjes uitzag. Totdat men tot het beseef kwam dat het veel beter was voor de biodiversiteit om deze juist te laten liggen. Omgevallen bomen gaan dood, maar zorgen ook voor leven. Dode bomen die blijven liggen en langzaam vergaan, bieden verschillende dieren voedsel en onderdak. Afhankelijk van de staat van de dode boom zijn er vogels, insecten, paddenstoelen en mossen op te vinden. En er zitten ook mineralen in zoals kalk en magnesium en andere stoffen. Als je al dat hout weghaalt, blijf je dat afvoeren ten koste van de bomen die overblijven. Dat werkt door in insecten en vogels, die last krijgen van tekorten aan essentiële voedingsstoffen. Je moet dus zorgen dat er voldoende dood hout in de kringloop blijft. Als er minder insecten zijn, zie je ook minder vogels. Daarnaast is het van belang om niet-inheemse bomen, heesters en planten te vervangen door inheemse soorten. Deze laten horen hier thuis en zijn een veel betere voedingsbron voor insecten, vogels en andere dieren."

Martin betreurt het dat steeds meer mensen hun tuin bestraten met grote tegels. "Dat is slecht voor het milieu en de natuurlijke leefomgeving. Egeltjes en vogels hebben in zo'n tuin niks te zoeken. Nu

de zomers door klimaatverandering steeds warmer worden, wordt de behoefte aan groen steeds groter. En wat doet bestrating? Die houdt de hitte vast terwijl bomen en struiken juist voor de broodnodige verkoeling zorgen doordat ze water verdampen. Niet voor niets is in het centrum, op het terrein van de voormalige garage van Van der Meulen Ansems op de Vestdijk, een stadsbos gepland ter verkoeling van de binnenstad.”

De stadsboswachters leiden geïnteresseerden graag rond door de bosgordel Gijzenrooi om uitleg te geven over het beheer. Wie interesse heeft kan Martin een e-mail sturen via info@vanrooijcommunicatie.nl. Wil je meer weten over dit initiatief? Kijk dan op www.dommelsekracht.nl.

Jos van Dijk

De Kerstboom

De oude eik leent ons al weer heel wat jaren trouw zijn dikke takken. Zoals het een wijze boom past laat hij zich goedmoedig en geduldig in het licht zetten en dan weet hij dat de kersttijd er weer aan komt.

De prachtig verlichte boom aan het Diepmeerven voelt als een vriendelijke begroeting bij binnenkomst in ons wijkje, een soort thuiskomen in de donkere dagen voor Kerstmis.

Nieuwsgierig zocht ik eens terug in oude Zegjes (op Gijzenrooi.nl). Daaruit bleek dat de boom in december 2000 voor het eerst in het licht werd gezet. Met een onderbreking van één jaar (2007, reparatiewerkzaamheden), is deze mooie traditie sindsdien, tot plezier van velen, elk jaar tot nu toe voortgezet.

Zo werden de lichtjes op vrijdag 8 december jl. weer feestelijk ontstoken door onze voorzitter Greetje die in haar toespraakje onder andere de aandacht van

‘boven’ trok. De sfeervolle kerstliedjes gezongen door wijkkoor De Boomklevers ontbraken niet. Net zomin als de rode kerstmutsen, de rendiergeweitjes, de glühwein en warme chocolademelk, de kerststal waar onze burens uit Tivoli elk jaar weer voor zorgen, en de muzikale ondersteuning door Erik van Dijk (en de technische door Wim Corbeij). Kortom, een feestelijk en gezellig gebeuren!

Dank aan alle vrijwilligers die er dit jaar weer voor gezorgd hebben dat we hier met elkaar van kunnen genieten.

Op het moment dat ik dit schrijf (begin februari) branden de lichtjes in de boom nog vrolijk verder. Van mij mag het, zo mooi!

Paul de Meurichy

PS

- Uit rondgedeelde flyer'tjes bleek dat de Boomklevers op zoek zijn naar nieuwe leden (en bij navraag, vooral mannelijke). Interesse? Stuur een berichtje aan: geertruidavanvessem@gmail.com
- meer foto's op www.gijzenrooi.nl

“STOEPRANDORKEST®” ZOEKT MUZIKANTEN!!

Wat is het “Stoeprandorkest®”?

Het “Stoeprandorkest®” is een van oorsprong Eindhovense blaaskapel, bij de oprichting De Kwelpiepers genoemd, die zich van origine heeft georiënteerd op het carnavalsgebeuren. Dit clubke

draait alweer ruim 40 jaar mee in de wereld van de blaasmuziek en is in de loop der jaren omgedoopt tot “Stoeprandorkest® De Kwelpiepers®”. Alhoewel carnaval nog steeds een belangrijk onderdeel van de activiteiten is en zal blijven, richt het zich ook op andersoortige evenementen. Met als gevolg natuurlijk dat het, naast de carnavalsmuziek, een daarop aangepast repertoire heeft opgebouwd.

Wie zijn de Kwelpiepers?

Dat is een groep levensgenieters die tussen de

momenten van slappe zwets en klets, lekker hapje en drankje, ook nog de tijd weet te vinden om muziek te maken. Op dit moment bestaat dit clubke uit zestien spelende levensgenieters. Helaas gaan we na carnaval afscheid nemen van twee van onze levensgenieters die respectievelijk 35 en 31 jaar met grote toewijding aan de ontwikkeling van het “Stoeprandorkest®” hebben meegewerkt.

Daarom is het “Stoeprandorkest®” op zoek naar vervanging.

Naar wie is het op zoek?

Ten eerste en belangrijkste: naar soortgelijke levensgenieters.

Ten tweede: naar 'n trompettist(e) met ervaring en 'n bekkenist(e) liefst met ervaring maar in elk geval met ritmegevoel. Voor de trompettist(e) is muziklezen een vereiste en voor de bekkenist(e) een pluspunt.

Herken jij jezelf hierin en ben je geïnteresseerd, stuur dan een berichtje naar inlichtingen@kwelpiepers.nl òf kom sfeer proeven tijdens onze wekelijkse repetitie **WOENSDAG** avond, tussen 20:30 en 23:00 uur in de kantine van handbalvereniging EHV, Rijsteweg 13 in Eindhoven.

Als je tot hier gekomen bent met lezen zien wij je graag langskomen.

Jubilerend Fanfareorkest Euphonia op vaderdag in Gijzenrooi

Euphonia uit Zesgehuchten bestaat dit jaar alweer 75 jaar! Evenals vorig jaar komen de muzikanten van fanfareorkest Euphonia een zeer afwisselend programma brengen van vrolijk swingende nummers. U hoort onder meer nummers uit de musicals Beauty and the Beast en Switch. Ook vieren ze dit 75-jarig jubileum met evergreens van 75-jarige artiesten, zoals Harry Slinger, Jan Keijzer en Bonnie St. Claire.

Het orkest staat dit keer onder de bezielende leiding van dirigent Tom Koster. Ze staan -alleen bij goed weer- op zondag 16 juni om 11.00 uur 's morgens voor u klaar op het veld van het Eijveren. (Buurtven)

De Gijzenrooise baby-app

In april 2021 werd een nieuwe appgroep geboren in Gijzenrooi: de Gijzenrooise baby-app! De inmiddels al drie jaar bestaande appgroep voor jonge ouders in Gijzenrooi vindt zijn oorsprong bij een paar

Gijzenrooise moeders die de behoefte voelden om met elkaar te kunnen kletsen, af te spreken, hulp te vragen en meer. Inmiddels bestaat de groep uit zeventien leden en is groeiende.

Per april 2022 kwam ik zelf bij de club met mijn toen bijna twee jaar oude dreumes. Niet veel later spraken we een keer af bij het Bonifaciuspark. Het werd een gezellige picknick, waar niet alleen ik, maar ook mijn dochtertje een paar van haar nu beste vriendinnen ontmoette!

Naast het elkaar ontmoeten heeft de Gijzenrooise baby-app nog veel meer te bieden. Het delen van

lief en leed en het lezen van (gouden) tips. Het elkaar waarschuwen of juist aanmoedigen. Met spoed een kolfapparaat lenen of de bovenste lade van een vriezer lenen om moedermelk in te kunnen bewaren. Het komt allemaal voorbij in de appgroep.

De laatste ontwikkeling zijn twee enorme tassen vol meisjes- en jongenskleiding van maatje 50 tot 104+ die de wijk rondgaan. Inmiddels zijn de tassen bij iedereen van de appgroep die dat wilde langs geweest en wordt er nu gekeken naar een goed doel om de overgebleven kleding (nog steeds zeer volle tassen) naar toe te brengen. Nu wordt hetzelfde gedaan met speelgoed.

Heb jij ook jonge kinderen, ben je woonachtig in Gijzenrooi en wil je graag bij de Gijzenrooise baby-app club? Stuur dan je naam, straatnaam en telefoonnummer door.

Denise

Vooruitblik op de MidZomerAvond van 22 juni

Op zaterdagavond 22 juni tussen 18.00 en 23.00 vieren we in Gijzenrooi weer het begin van het zomerseizoen, onze jaarlijkse MidZomerAvond. Zoals u van ons gewend bent openen we de avond met diverse sportieve spellen voor de jeugd. Daarna maakt Jeugdtheater Cirque Magnifique opnieuw haar rentree met de nieuwste show Het DromenCircus. We verwelkomen de artiesten op de aangelegde dansvloer om 19.30 uur. Rond 20.30 uur start het muzikale programma met Rob, Ria, Ronnie & de Zippers. Het publiek wordt van harte uitgenodigd om mee te zingen, te klappen en op de prachtige dansvloer te komen dansen op de aanstekelijke en bekende hits uit de jaren '60.

Het is duidelijk dat deze avond alleen door kan gaan bij goed en droog weer.

Op reis door het heelal Jupiter in beeld en nog veel meer

Woensdag 7 februari 2024 was het dan zover, ons geplande bezoek aan de Eindhovense Sterrenwacht. De Dr. A.F. Philips Sterrenwacht aan het Stads-wandelpark in Eindhoven is in 1936 door Philips gebouwd en sinds 1938 de thuisbasis van de Eindhovense Weer- en Sterrenkundige Kring (EWSK). De ruim dertig geïnteresseerde 'Gijzenrooiers'

werden om 20.00 uur hartelijk ontvangen door een aantal enthousiaste vrijwilligers van de EWSK, die ons in het twee uur durende programma onder andere een inkijkje gaven in het ontstaan van onze zon en het daarbij behorende planetenstelsel, het hoe en wat van fotograferen van hemellichamen en welke software en apps beschikbaar zijn om als amateur ons heelal meer in detail te bekijken (onder andere Stellarium). En natuurlijk was het ook de bedoeling om door de telescoop naar 'buiten' te kijken.

De dag begon een beetje druilerig en verre van ideaal voor sterren kijken, maar later klaarde het tot onze vreugde op. De vrijwilligers hadden de telescoop gericht op Jupiter. Jupiter is als grootste

planeet in ons zonnestelsel ook regelmatig met het blote oog zichtbaar als een heldere punt aan de hemel. De afstand aarde-Jupiter varieert met de positie van elk van beide planeten in hun omloopbaan om de zon, maar is om en nabij 800 miljoen kilometer. Tussen de wolkenflarden door kon eenieder door de telescoop Jupiter wat beter bewonderen met daarbij duidelijk zichtbaar twee banen er omheen (dunne ringen met stof- en ijsdeeltjes) en enkele van de grootste manen van Jupiter. Inmiddels is bekend dat Jupiter tenminste 92 manen heeft. De vier grootste manen zijn al ontdekt in 1610 door Galilei: Io, Ganymedes, Europa en Callisto. Drie van deze manen waren met de telescoop te zien.

Het was ook indrukwekkend om in de koepel van het gebouw van dichtbij de constructie van de spiegeltelescoop te kunnen bekijken. De telescoop is bijna honderd jaar geleden gebouwd en functioneert vandaag de dag nog steeds op vrijwel dezelfde manier. Een van de moderniseringën is dat de verrekijker tegenwoordig geautomatiseerd meedraait met de rotatie van onze aarde. De draaibare koepel kan (deels) worden geopend en wordt nog met een slinger bediend.

Vervolgens gingen we naar de kelder voor een zeer uitvoerige uitleg over hoe je vanuit je tuin als het ware met de grootste 'draagbare' telescoop foto's kunt maken. Dat kunnen deep sky overzichtsfoto's zijn van sterrenstelsels op afstanden van wel 10.000 lichtjaar of 'gewoon' foto's van de zon, de planeten en hun manen (in termen van een lichtjaar doet het licht van de zon er acht minuten over om de aarde te bereiken). Bij deze vormen van fotografie worden gedurende ettelijke uren meerdere foto's gemaakt met lange sluitertijden die voor de 'amateur-professional' een uitdaging vormen om daar als het ware op elkaar gestapeld vervolgens een mooi plaatje van te maken. Ook hierbij zorgt speciale software ervoor dat de foto-telescoop met de rotatie van de aarde meedraait. En uiteraard de 'kick' als dat allemaal prachtige foto's oplevert, zomaar vanuit een tuin in Nuenen.

Gezien de steeds meer toenemende lichtvervuiling is het al heel moeilijk om een geschikte plek te vinden om het heelal te bestuderen en te fotograferen. En de inmiddels ontelbaar gelanceerde en nog te lanceren satellieten (onder andere van Elon Musk) verstoren nog meer het beeld. Waar bij het maken van foto's in eerste instantie vooral getracht werd alle lichtvervuiling weg te filteren, wordt tegenwoordig steeds meer op kleuren van de stoffen waaruit de hemellichamen bestaan

geselecteerd (onder andere waterstof, stikstof en zuurstof). Al met al een prachtig verhaal met mooie foto's waar je als leek vol bewondering naar luistert en kijkt.

Op de eerste verdieping krijgen we op een geanimeerde wijze 'les' over het ontstaan van de zon, haar planeten en de manen. Terloops wordt opgemerkt dat in ons melkwegstelsel miljarden

zonnen zoals de onze voorkomen en dat in het hele heelal weer miljarden melkwegstelsels voorkomen. Onze zon is zo'n 4 tot 4,5 miljard jaar geleden ontstaan en is nu ongeveer op de helft van haar levensduur. Uiteindelijk zal de zon volledig opbranden en daarna uitdoven, waarna het hele proces van stervorming weer opnieuw kan beginnen. Aardig om te horen is dat een zonsverduistering die we zo nu en dan waar kunnen nemen, juist nu mogelijk is omdat de verhoudingen tussen zon, maan en aarde precies bij elkaar passen: de zon is ongeveer 400 keer groter dan onze maan en staat ook 400 keer verder weg van de aarde dan de maan. Tegelijkertijd is bekend dat de afstand tussen de aarde en de maan jaarlijks circa vier centimeter groter wordt en dat houdt in dat we over een paar honderdduizend jaar geen volledige zonsverduisteringen meer zullen hebben.

Samenvattend een zeer boeiende en leerzame avond en een aanrader voor eenieder die op een heldere

wijze zonder al te veel voorkennis iets meer te weten wil komen over ons zonnestelsel. Met dank aan alle enthousiaste vrijwilligers die deze zeer leuke en leerzame avond hebben verzorgd.

Anke & Daan

Extra informatie

Meer details over de werking van de Sterrenkijker en meer informatie over de Eindhovense Sterrenwacht en de EWSK is te vinden op www.sterrenwachteindhoven.nl.

Tip: Ook het boek "De Zaak Zonnestelsel" (2019) van Simon Portegies Zwart (astronoom) en Martijn van Calmthout (journalist) bevat een makkelijk leesbare uitleg over het ontstaan en de toekomst van ons zonnestelsel.

Internationals in onze wijk

Op mijn rondje door de wijk om achterstallige contributie te innen kom ik ook op het Meerbergsven. Daar maak ik kennis met Fabio en Serena. Fabio hoeft niet na te denken: natuurlijk wil hij lid zijn en blijven van de bewonersvereniging. “Very important” voor de wijk en haar inwoners. Ik zie mijn kans schoon: weer een stukje over de internationals in onze wijk in het volgende nummer van het Gijzenrooise Zegje.

Op de afgesproken dag ontvangt Fabio me enthousiast. Hij heeft de hele dag thuis gewerkt en dus is hij comfortabel gekleed; op zijn rode pantoffels is hij druk in de weer om mij te voorzien van heerlijke cake (door Serena gebakken), bordje, vorkje, servetje. Serena is nog niet thuis, het verkeer zit tegen. Kat Mirto bedelt om aandacht, snuffelt even aan mijn tas, gaat naast Fabio op een stoel zitten.

Helaas spreekt Fabio geen Nederlands. Hij en zijn vrouw studeerden aan de TU/e en werken nu bij grote internationale bedrijven. Vijfennegentig procent van hun tijd spreken ze Engels, alleen als ze samen zijn is Italiaans de voertaal. Toch zijn ze van plan om in Eindhoven, of in ieder geval in Nederland te blijven. En ja, als er kinderen komen dan zal er een noodzaak zijn om Nederlands te spreken. Maar nu nog niet.

Opmerkelijk genoeg hebben Fabio en Serena elkaar pas in Eindhoven leren kennen, terwijl ze allebei uit een stadje ten zuiden van Napels komen: Battipaglia, het stadje is beroemd om haar buffelmozzarella. Fabio kwam al in 2015 naar Nederland. Hij studeerde cum laude af aan de universiteit van Salerno en promoveerde daarna aan de TU/e. Fabio werkt sinds drie jaar als specialist productontwikkeling bij Mitsubishi Chemical Europe op de Chemelot Campus. Daar zitten zo’n honderd bedrijven bij elkaar die elke dag werken aan innovaties op het gebied van hoogwaardige materialen, biomedische oplossingen en duurzame processen. Serena werkt op dezelfde Campus, maar dan bij Sabic. Serena en Fabio zijn echt een hoogopgeleid stel want ook zij studeerde cum laude af aan de universiteit van Salerno en deed daarna een promotieonderzoek aan de TU/e. Dat onderzoek sloot ze een half jaar geleden cum laude af. Als ik Fabio nog eens vraag wat ze precies doen zegt hij: “Serena maakt de wereld schoner”. Gelukkig kunnen ze wel drie dagen per week carpoolen, de andere twee dagen werken ze vanuit huis. Dat is wel zo milieuvriendelijk.

Ik vraag naar hun politieke interesses; zijn zij geschrokken van de verkiezingsuitslag? Nee, geenszins, “Meloni, de premier van Italië is ook rechts”. Wel hebben ze het huizentekort aan den lijve ondervonden. Toen ze zochten naar een betaalbare koopwoning viel Geldrop snel af, veel te duur. En ook voor het huis in het Meerbergsven moesten ze meer bieden dan de vraagprijs. “Bizar” vindt Fabio, en “het huis is van de bank, wij betalen het nu af”. Zo voelt het.

Voor de komende maanden moet er nog veel gebeuren. Fabio vertrouwt me toe dat hij en Serena in april gaan trouwen. In Italië natuurlijk, dicht bij familie. Op een sprookjesachtige plek, een kleine heuvel met uitzicht op zee. Een ceremonie in de tuin, een diner in een prachtige omgeving. Serena, inmiddels ook thuis, verheugt zich op de voorbereidingen. Samen met moeder en zus een bruidsjurk uitzoeken, dat is ook in Italië de traditie. En ja, voor Fabio een stijlvol Italiaans pak. Dus binnenkort weer een vliegreis naar Napels. Mirto, die inmiddels uitvoerig mijn tas heeft geïnspecteerd, mag in een mandje mee.

Internationals in our neighborhood

On my tour through the neighborhood to collect overdue contributions, I also come across Meerbergsven . There I meet Fabio and Serena. Fabio doesn't have to think: of course he wants to be and remain a member of the residents' association. " Very important" for the district and its residents. I see my opportunity: another article about the internationals in our neighborhood in the next issue of the Gijzenrooise Zegje.

On the agreed day, Fabio receives me enthusiastically. He has been working from home all day so he is dressed comfortably; in his red slippers he is busy providing me with delicious cake (baked by Serena), plate, fork and napkin. Serena is not home yet, traffic is bad. Cat Mirto begs for attention, sniffs my bag, and sits down on a chair next to Fabio.

Unfortunately, Fabio does not speak Dutch. He and his wife studied at TU/e and now work for large international companies. Ninety-five percent of their time they speak English, only when they are together is Italian the main language. Still, they plan to stay in Eindhoven, or at least in the Netherlands. And yes, if children come, there will be a need to speak Dutch. But not yet.

Remarkably, Fabio and Serena only met in Eindhoven, while they both come from a town south of Naples: Battipaglia , the town is famous for its buffalo mozzarella. Fabio came to the Netherlands in 2015. He graduated with honors from the University of Salerno and subsequently obtained his PhD from TU/e. Fabio has been working as a product development specialist at Mitsubishi Engineering-Plastics on the Chemelot Campus for three years. There are about a hundred companies that work every day on innovations in the field of high-quality materials, biomedical solutions and sustainable processes. Serena works on the same Campus, but at Sabic . Serena and Fabio are truly a highly educated couple because she also graduated with honors from the University of Salerno and then did a PhD at TU/e. She completed that research with honors six months ago. When I ask Fabio what exactly she does, he says: "Serena makes the world cleaner". Fortunately, they can carpool three days a week, the other two days they work from home.

I ask about their political interests; are they shocked by the election results? No, not at all, " Meloni , the Prime Minister of Italy is also right-wing". However, they have experienced the housing shortage firsthand. When they were looking for an affordable home to buy, Geldrop quickly fell through, as it was far too expensive. And they also had to offer more than the asking price for the house in Meerbergsven. "Bizarre" says Fabio, and "the house belongs to the bank, we are now paying it off". That's what it feels like.

A lot still needs to be done in the coming months. Fabio confides to me that he and Serena are getting married in April. In Italy of course, close to family. In a fairytale place, a small hill with a view of the sea. A ceremony in the garden, a dinner in beautiful surroundings. Serena, now also at home, is looking forward to the preparations. Choosing a wedding dress together with mother and sister is also a tradition in Italy. And yes, a stylish Italian suit for Fabio. So soon another flight to Naples. Mirto, who has now thoroughly inspected my bag, is allowed to go along in a basket.

Greetje Heijmans

Grondwateroverlast in Gijzenrooi

Wat hebben we veel regen gehad in de afgelopen tijden!

Zoveel dat nogal wat bewoners last kregen van grondwateroverlast in de kruipruimte en soms zelf in de convectieput. Daarom heeft de Bewonersvereniging aan de gemeente gevraagd of er meer informatie gegeven kon worden over oorzaken en gevolgen van de wateroverlast in Gijzenrooi en mogelijke maatregelen om dat tegen te gaan. Op vrijdag 19 januari is er door Luuk Postmes en Joost Ossevoort van de gemeente Eindhoven een presentatie gegeven in De Jaguar. Hoewel ik het digitale deel van de presentatie hier niet kan weergeven, heb ik toch geprobeerd om hun informatieschema zoveel mogelijk te volgen.

Wat is er allemaal van invloed op het waterpeil?

De bodemstructuur

- In de eerste dertig meter diepe bodemlaag zitten op verschillende dieptes veel storende lemlagen en laagjes, al dan niet vermengd met zand, die een normale waterafvoer belemmeren. Deze lagen zijn zeer plaatselijk, waardoor er op sommige plaatsen wateroverlast kan optreden, terwijl er een eindje verderop geen probleem is.
- Het grondwater in Eindhoven loopt globaal gesproken van zuidwest naar noordoost in een brede strook door het lagergelegen gebied langs de Dommel, de zgn. Dommelslenk. Het bodempeil vanaf het zuiden van Gijzenrooi loopt af naar het noorden richting de Putten, waardoor de wateroverlast vanuit het zuiden van Gijzenrooi naar het noorden en naar de Putten toeneemt.

De grondwaterstand

- Door de overvloedige regenval is de grondwaterstand flink gestegen. Gemiddeld valt er 750 mm regen per jaar, maar in 2023 was dit 1200 mm.
- Vanaf 1976 wordt er steeds minder grondwater opgepompt in Eindhoven. Van 25 miljoen naar 10 miljoen m³. Dat komt o.a. door de verminderde vraag naar water door de afgenomen industriële bedrijvigheid.
- Opmerkingen: de gemeente streeft ernaar om het water, ook vanaf Gijzenrooi, Bonifaciuspark, de Putten en de Jan van Eijckgracht, in de toekomst zoveel mogelijk naar de Dommel af te leiden. Het huidige waterpeil zakt als het droog blijft slechts met een halve tot een cm per dag.

Maatregelen

- Pompen.
Maar de mogelijkheden zijn begrensd. Enerzijds door de droge zomers, waardoor met pompen de grondwaterstand te fors zou dalen met alle nadelige gevolgen voor de natuur. Anderzijds moet je in natte winters het water ook kwijt kunnen en vermijden dat in lagergelegen gebieden de overlast nog groter wordt.
- Drainage.
Er is op veel plaatsen in Eindhoven drainage aangelegd, maar de invloed hiervan is beperkt op de grondwaterstand.
- Spaarbekkens.
De aanleg van spaarbekkens kan zorgen voor een betere waterberging in de stad. Maar ook hier komen tegenstrijdige belangen om de hoek kijken bij de verdeling van de schaarse ruimte, zoals de wens om de bebouwing in de stad te verdichten.

Plaatselijke werkzaamheden

- De sloot langs het Diepmeerven lag vroeger voor de aanleg van de wijk lager. Deze is i.v.m. de bebouwing 'opgehoogd'. Om toch een goede doorstroming te krijgen is er aan het Bunderkensven een pomp geplaatst. Opmerking: Bij sommige huizen is er een directe relatie tussen het waterpeil in de sloot en water in de kruipruimte.
- Verbetering van een duiker in de vijver bij de (voormalige) bushalte naar het Bonifaciuspark om het overtollige water af te voeren. Deze werkt niet goed. Toezegging gemeente: We gaan onderzoeken of de sloot aan het Diepmeerven weer verdiept moet worden en waarom de aangelegde duiker niet naar behoren werkt.

Rol- en taakverdeling, vragen en opmerkingen

Rol- en taakverdeling ivm wateroverlast.

- Beheersing van wateroverlast in de openbare ruimte is een taak voor de gemeente.
- Wateroverlast in particuliere woningen en tuinen is een taak voor de eigenaren. Zo worden er in het Besluit Bouwwerken Leefomgeving eisen gesteld aan de waterdichtheid van kelders en gebouwen.

Vragen en opmerkingen

- Over het algemeen hoeft water in de kruipruimte geen probleem te geven, mits de vloer waterdicht is.
- Probleem: betonvloeren zijn in de praktijk niet altijd waterdicht.

Mogelijke oplossingen tegen water in de kruipruimte:

- Pomp aanleggen
- Drainage rond huis aanleggen

Opmerkingen:

- De wadi aan het Bunderkensven staat droog, terwijl de sloot langs het kerkhof een paar meter verder overstroomt. Toezegging gemeente: hoe dat komt gaan we onderzoeken.

- Wat doet de verhoogde grondwaterstand met het gif dat uit de vuilstort stroomt? Toezegging gemeente: we maken hier een aantekening van en dit wordt nagelopen.

Kees van Vessem

Foto-impresies tussen Kerst en Nieuwjaarsochtend

Foto's: Marijke Cornelissen

Wateroverlast

November en december 2024 zijn heel erg nat; bijna iedere dag regen en op sommige dagen heel veel regen. We zien het water in de sloten in Gijzenrooi langzaam stijgen. Begin december krijg ik al het eerste bericht van een buurtbewoner die grondwater in de luchtverwarming heeft. Het water in de sloten aan het Bunderkensven is bijzonder hoog en binnen een paar dagen zal dat leiden tot een grondwaterstand van praktisch straatniveau.

Waterschap De Dommel reageert dan nog heel erg snel. De watergangen en de duikers worden gecontroleerd en vrij gemaakt van rommel die de doorstroming van het water belemmeren: veelal takken van gesnoeide wilgen, maar ook plastic flesjes en blikjes.

In de loop van december nemen de meldingen die ik voorbij zie komen op de Klepapp snel toe: convectorput vol water, kruipruimte Diepmeerven met dertig centimeter water, Kraanven, Lisven en Meerbergsven geven soortgelijke standen op. Sommige buurtbewoners menen dat de gemeente dat moet oplossen, anderen verwijzen naar het waterschap. Maar de problemen zijn op heel veel plaatsen in Nederland zo groot dat er dijkbewaking en zandzakken geplaatst moeten worden. Dan heeft een ondergelopen kruipruimte zeker geen prioriteit. Zelfs niet als dat in een hele wijk voorkomt.

Inmiddels heeft zich een nieuwe deelnemer gemeld op de Klepapp, Hans, en hij woont al bijna dertig jaar in de wijk. Jaren geleden had hij al eens contact met Luuk Postmes, senior projectleider water bij de gemeente Eindhoven. Postmes gaf uitleg over de grondwaterstand in Gijzenrooi en welke maatregelen genomen zouden kunnen worden door de bewoners. Wij wonen immers in een voormalig vennengebied met hier en daar wat lemlagen die minder water doorlaten. Ik besluit om eens een praatje te maken met Hans om te kijken wat we als bewonersvereniging kunnen betekenen.

Hans en zijn vrouw José zijn echte Stratummers: geboren en getogen aan de Heezerweg/Aalsterweg. Zoals Hans zegt "wij fietsten over een klein zandpad door de weilanden via het kleine kerkhof naar Geldrop, geen huis te bekennen". En ze zijn ook heel actief geweest in de bewonersvereniging van Gijzenrooi: "wij waren lid van de activiteitencommissie, organiseerden

onder andere de jaarlijkse zeskamp". Ja, daar heb ik veel over gehoord. Maar de wijk is veranderd, de oorspronkelijke bewoners worden ouder, de kinderen het huis uit, en dan komt het huis vaak te koop. De nieuwe bewoners hebben wel weer jonge kinderen maar hun leven lijkt zoveel drukker, minder tijd om structureel in commissies te zitten.

We bespreken wat we kunnen doen voor de bewoners. Onafhankelijk van elkaar hebben we contact gezocht met Postmes, maar die is tot 8 januari afwezig. Hans zal na die dag contact leggen met Postmes en informeren of hij op een avond voor geïnteresseerde buurtbewoners uitleg kan geven over de waterloop en grondwaterstand, en over de acties van de gemeente. Dat zou misschien wel kunnen in De Jaguar. Dus wordt vervolgd.

Buiten laat Hans me nog even kijken in het grondwaterpeilstation bij hem in de straat. Gelukkig, het water is volgens hem al flink gezakt. Misschien zal dan ook de wateroverlast voor onze buurtbewoners minder worden. Laten we het hopen.

Greetje Heijmans

Bali Mesari

De smaak van Bali. Dat staat op de menukaart die Irma ons komt brengen. Zij is sinds ze het restaurant een klein jaar geleden overnam de nieuwe eigenaresse van Bali Mesari.

Bali Mesari
DE SMAAK VAN BALI

Het werd tijd om er eens een hapje te gaan eten, nadat ik er al zoveel keer langs was gefietst, daar bij de rotonde op de hoek van de Neushoornstraat. Hoewel ze zelf niet uit Bali maar uit Bandoeng, West Java, komt heeft Irma de Balinese keuken toch snel onder de knie gekregen. “Koken, zegt ze, is altijd een grote hobby geweest en het was dan ook een droom om een eigen restaurant te beginnen”. Na in het verleden elders de nodige ervaring te hebben opgedaan heeft ze de stap uiteindelijk genomen toen deze kans zich voordeed. “Dat was wel spannend hoor, zo’n besluit neem je niet zomaar, maar na enig wikken en wegen is de knoop toch doorgehakt”.

Genoeg gepraat, tijd om een keuze te maken. We zien op de kaart een ruim aanbod aan vlees, vis en vegetarische gerechten. We besluiten ons te laten verrassen waarna we niet veel later genieten van een lekkere en gevarieerde (Balinese, uiteraard) rijsttafel. Een alcoholische versnapering moet nog even wachten, de “schenkvergunning” daarvoor is nog in de maak. Maar met een lekkere pot thee (of een AV biertje) erbij smaakt het ook prima.

Leuk, dat Bali Mesari zo’n beetje “om de hoek” van Gijzenrooi ligt. En lekker. Aanrader dus!!

Paul de Meurichy

p.s. Afhalen kan ook, de ingang daarvoor zit vlak om de hoek op de Tivolilaan. Kijk op bali-mesari.nl voor kaart en openingstijden.

Een spannend paadje...

Ineens lagen ze er niet meer, de berkenstammen....

De afgelopen weken lag zoals iedereen weet overal water, alles liep over en onder. Toen ontstond er bij vorst een laagje ijs en er viel sneeuw. Daarbij soms een blauwe lucht en een zonnetje: heerlijk wandelweer!

Graag maak ik mijn Gijzenrooi rondje via het fietspad naar Riel, bij de zorgboerderij rechts, bij de picknicktafel rechts tot aan het bos, dan links tussen de akkers door, aan het eind rechts tot aan het asfaltpad en dan weer rechts op huis aan.

Het was allemaal te doen, wel modderig met flinke plassen, maar het laatste bospad stond tot aan het asfalt compleet onder water. En op mijn schreden terugkeren vond ik geen optie. Ik keek nog eens goed of ik

niet langs de rand kon lopen (nee) en ontdekte toen rechts een kronkelend paadje door het bos, ongeveer parallel aan het 'waterpad'. Over stronken en braamtakken en om bosvennetjes heen slingerde het zich richting asfalt, ongeveer waar ik wilde uitkomen. Maar ja, ook daar zou de sloot boordevol water staan, zo dacht ik. Mijn nubuck bontlaarsjes zagen er inmiddels niet meer uit ....

Tot mijn verrassing stond er aan mijn kant van het water een stuk stam overeind en lagen er twee stammen als brug overheen; geweldig, ook wel een beetje uitdagend... Maar het lukte me mijn evenwicht te bewaren en ik stond op het asfaltpad, het voelde als een prestatie! Hulde aan de pionier(s) van de brug!!

Normaal gesproken neem ik mijn telefoon niet mee op wandeling. Een illustrerende foto zou echter wel leuk zijn. Dus toog ik een paar dagen later in tegengestelde richting die kant op via het asfaltpad. Onderweg passeerde ik Van Stipdonk Landschapsinrichting.

Wat schetst mijn verbazing toen ik op de plek van de brug kwam: weg stammen! Inderdaad, Van Stipdonk had van de gemeente opdracht gekregen om alle stammen en stammetjes uit het water te halen, zo vertelden de mannen me, jammer... Maar ik heb de oversteek drie keer kunnen maken! Er ligt nog één stam in het bos, idee?

Marijk

Ik voel nattigheid

Sinds het begin van de metingen is het geen enkel jaar zo nat geweest als het afgelopen jaar, beste wijkgenoten. En het begin van dit jaar heeft dit vooralsnog gewoon voortgezet. In onze mooie wijk was het goed te merken, net als in de wijdere omgeving. Zie daarover ook berichten elders in dit blad. De vijvers en de afwateringssloten: alles stond tot aan de rand toe vol. Op de landerijen in de omgeving stond een forse hoeveelheid water. Een wandeling op de Strabrechtse Heide, in januari, onthulde aan mij een volledig doorweekt landschap, waarbij ik overigens op de fietstocht ernaartoe af en toe een stukje moest omrijden omdat de fietspaden te diep onder water stonden.

In de Gijzenrooise Klep-app ontstond op een gegeven moment een uitwisseling van waterhoogten in de kruipruimten van huizen in onze wijk. Tien centimeter water, dertig, vijftig! Ik moest terugdenken aan mijn kindertijd. Aan de dagelijkse radioberichten van Rijkswaterstaat, waarin ten behoeve van de scheepvaart de waterhoogten in de grote rivieren werden medegedeeld. Lobith: 11,55 meter, plus 15. Grave boven de sluis: 7,09 meter, plus 10. Enzovoorts. Als kind vond ik die dagelijkse reeks fascinerend. Door het terugkerend karakter ervan had het iets vertrouwd. En in gedachten voegde ik nu toe: Kanunnikensven beneden de vloer: 23 centimeter, plus 4.

Natuurlijk ben ik ook gaan meten. Twintig centimeter water in mijn kruipruimte. De eerlijkheid gebiedt om daaraan toe te voegen dat ik zonder de berichten in de appgroep niet op het idee was gekomen om te kijken. En wellicht geldt dat voor meerdere van u. In mijn huis was er ook niets van te merken. De luchtvochtigheid bijvoorbeeld was niet verhoogd. Dat wordt wellicht een beduidend ander verhaal in huizen met een open convectorput of huizen waaronder het grondwater nog aanmerkelijk hoger stond.

De vraag is natuurlijk: Wat doen we? En in welke mate? Kijk: we wonen in Nederland. We hebben de kennis en de techniek in huis om de boel weer droog te krijgen. (Totdat ooit de poolkappen helemaal afsmelten natuurlijk. Dan is in ons landje alleen op de Grebbeberg en in Zuid-Limburg nog bewoning mogelijk). Maar hoe ver willen en kunnen we daarin gaan?

Laat me het anders zeggen. Er waren ook een paar clubs die met zoveel woorden lieten weten: 'Ons hoor je niet klagen'. Denk bijvoorbeeld aan Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten. Natuurlijk, er was 'ongemak'. Er moesten runderen uit de uiterwaarden van rivieren worden gehaald en er moest goed worden gelet op de waterhoogten in beken en vennen. En de pompen en gemalen moesten stevig aan de bak. Maar ze waren er ook duidelijk over: met deze grondwaterstand zien wij de komende zomer met vertrouwen tegemoet. En dat is in tegenstelling tot enkele recente jaren.

We willen droge convectorputten. Goed te snappen. Maar we willen ook niet dat onze bomen en tuinen 's zomers verleppe. Of doodgaan, zoals de boom in mijn achtertuin tijdens een zeer hete zomer enkele jaren terug. Van de Amerikaanse journalist H.L. Mencken is het citaat afkomstig: "Voor elk ingewikkeld probleem is er een oplossing die duidelijk is, eenvoudig, en fout". Met andere woorden, wijkgenoten: er wachten ons de komende jaren mogelijk nog enkele evenwichtsoefeningen. Ik wens ons daarbij wijsheid. En wat minder neerslag.

Gijsz

Wet, wet, wet

Since the beginning of measurements, no year has been as wet in this country as the past year, dear neighbours. And the beginning of this year, for now, has just continued this. It was very noticeable in our beautiful neighbourhood, as well as in the wider area. See an article about that elsewhere in this magazine. The ponds and drainage ditches: everything was full to the brim. There was a considerable amount of water on the surrounding land. A walk on the Strabrechtse Heide, in January, revealed to me a completely drenched landscape. And I had to make a detour every now and then on the bike ride there, because the bike paths were too deeply flooded.

At one point, the 'Gijzenrooise KlepApp' (a neighbourhood WhatsApp group) witnessed an exchange of ground water levels in the crawling spaces under houses in our neighbourhood. Ten centimetres of water, thirty, fifty! I was reminded of my childhood. Of the daily radio messages from the Department of Water Management, which, for the benefit of shipping, communicated the water levels in the major rivers. Lobith: 11.55 metres, plus 15.

Grave above the locks: 7.09 metres, plus 10. And so on. As a child, I found that daily range fascinating. Its recurring nature gave it something familiar. And in my mind I now added: Kanunnikensven below the floor: 23 centimetres, plus 4.

Of course, I also started measuring. Twenty centimetres of water in my crawling space. Honesty dictates to add: without the messages in the app group I would never have had the idea to look. And that probably applies to several of you. There was nothing else to notice in my house. The humidity for example was not increased. That might be a significantly different story in houses with an open convector well or houses under which the groundwater level was significantly higher.

The question, of course, is: What do we do? And to what extent? Look: we live in the Netherlands. We have the knowledge and technology to get things dry again. (Until one day the polar caps may ultimately melt completely, of course. Then, in our country, only the Grebbeberg and Southern part of Limburg will be inhabitable). But how far are we willing and able to go in this?

Let me put it another way. There were also a few clubs that let it be known in so many words, "You won't hear us complaining". Think of the National Forestry Commission and some nature protection organisations. Of course, there was 'inconvenience'. Cattle had to be removed from river floodplains, and close attention had to be paid to water levels in streams and fens. And the pumping stations in the country had to work hard. But these organisations were also clear: with these groundwater levels, we look forward to the coming summer with confidence. And that contrasts with some recent years.

We want dry convector wells. Fair enough. But we also don't want our trees and gardens to wilt in the summer. Or die, like the tree in my backyard, during a very hot summer several years back. A quote from American journalist H.L. Mencken goes like this: "For every complicated problem there is a solution that is clear, simple, and wrong". In other words, dear neighbours: some balancing acts may well await us in the coming years. I wish us wisdom in this regard. And a little less precipitation.

Gijzsz

In de bus

...net zes geworden...

Opa, waar is dat knopje voor?

Daar moet je op drukken als je eruit wil meiske

Opa, wij gaan er nog niet uit hè?

Nee dame, we zitten er pas net in

Opa, wanneer gaan wij eruit?

We gaan eruit als we in de stad zijn

Opa, wanneer zijn we in de stad?

Over... zes haltes troela

Opa, wat is een halte?

Dat is waar de bus stopt

...even pauze, ziet een andere bus...

Opa, ... Ja meiske?

Daar rijdt nog een bus

... even stil, er wordt diep nagedacht...

Heeft die ook zo'n knopje?

Alle bussen hebben zo'n knopje troela

Opa, waarom gaat daar een lichtje aan?

Dat gaat aan als je op het knopje drukt

Opa, ... hoeveel dinges nog?

Die dingen heten haltes meiske

We moeten er nog drie

Opa, hoeveel haltes nou nog?

Nog twee, ... maar, (zzzucht...) druk toch maar vast op het knopje

We gaan eruit, opa heeft een frisse neus nodig

Opa ... ja bijdehandje?

Ik wil nog een keer met de bus

Tuurlijk meiske, tuurlijk!

Tauros

Dump geen groenafval in de bosgordel

Helaas zijn er buurtbewoners die denken dat je in de uitgedunde bosgordel, waar nu veel afgezaagde takken en omgevallen bomen liggen, gewoon ook je groenafval kunt dumpen.

Doe dat niet!

In tuinafval kunnen soorten zitten die gaan woekeren en inheemse planten verdringen. Denk aan klimop, bamboe, Japanse duizendknoop en verschillende bodembedekkers die hier niet thuishoren. Tuinafval dus gewoon in je eigen groenbak.

Greetje Heijmans

Poelenwerkgroep Eindhoven zoekt tellers

Eindhoven kent een robuuste groenstructuur met daarin meer dan honderdvijftig poelen. Deze liggen vooral langs de rand van de stad, verspreid door heel Eindhoven. In het voorjaar worden ze gebruikt als voortplantingswater door 10 verschillende soorten amfibieën.

Als in februari de eerste amfibieën actief worden gaat het bij de waarnemers van Poelenwerkgroep Eindhoven ook kriebelen; 'bewapend' met zaklamp en schepnet gaan ze op stap.

Tellen

Om te volgen welke amfibieën gebruik maken van de poelen is Poelenwerkgroep Eindhoven door heel Eindhoven actief. Dit houdt in dat in de periode van februari tot juli kleine groepjes op stap gaan om gegevens te verzamelen. Elke poel wordt vier maal per jaar bezocht. Dit gebeurt meestal 's avonds in het donker, want dan zijn de meeste amfibiesoorten actief. De kennis over verspreiding geeft waardevolle informatie over hoe het met de verschillende soorten gaat. Dat telt voor de 'gewone' Eindhovense soorten zoals Bruine kikker en Gewone pad, maar ook voor 'minder gewone' zoals de Alpenwatersalamander.

Dicht bij huis

Voor komend voorjaar is Poelenwerkgroep Eindhoven op zoek naar mensen die hieraan mee willen werken. Dicht bij huis, samen met ervaren poelenwerkgroepers kun je kennis maken met verschillende soorten amfibieën en hun leefwijze. Ook in Gijzenrooi / Stratumse Heide is er een telgroep actief. Tijdens de poelenwerkgroep-avonden leert men al doende de flora en fauna beter kennen. Een doorgewinterde natuurkenner hoeft je niet te zijn; enthousiasme en betrokkenheid zijn belangrijker!

Voor aanmelden en/of meer informatie:
Secretariaat Poelenwerkgroep Eindhoven, poelenineindhoven@gmail.com

Stichting Stadsnatuur Eindhoven

Storm

Windkracht negen
 zwiepende regen
 wervelend blad
 op het pad
 in de lucht
 voor de wind
 op de vlucht
 regen bij bakken
 vallende takken
 niet meer te stuiten
 slechts enkele dwazen
 die zich nog buiten
 durven te wagen
 trekken de nekken
 diep in de kragen
 maar stil op het pad
 door wind weggeblazen
 door noodweer gepakt
 een pimpelmees
 ruw neergekwakt
 nekje geknakt
 dood naar ik vrees

Kees van Vessem

Het leven van een . . . tekenpotlood

En alweer, voor de zoveelste keer, werd de rits opengeritst en zochten een paar vingers mijn zachte, houten lijfje. Ze pakten me op, legden me in de hand en daar mocht ik weer. Met mijn harde hoofd over het zachtere papier trok ik grijze lijnen. Eerst een stukje rechtdoor, dan een bocht naar links en weer scherp naar rechts. Ik ging een aantal keer over mijn eigen lijnen heen, en ik werd een aantal keer opgetild. Uiteindelijk werd ik neergelegd en werden er gekleurde lijnen en strepen op het papier gezet. Ik zag het papier vanuit mijn ooghoek opgetild worden. Het maakte een soort zuigend, golvend geluid toen het door de lucht zoefde. Ik hoorde de tekenaar wat zeggen, maar uiteraard kon ik dat niet verstaan. Toen landde het papier weer op de tafel. Het schoof nog een klein stukje, maar de hand hield het papier op tijd tegen. Ik voelde de wind langs mijn hout, en ik kreeg het zelfs een beetje koud!

Toen kwamen de vingers op mij af en tilden ze me op. Ik werd weer in de hand gelegd met mijn hoofd omlaag. Toen kwam het: de schrik van een potlood. Mijn hoofd werd bekeken en in een snelle handomdraai van de tekenaar zat mijn hoofd erin vast. Ik wilde me eruit duwen, maar de hand draaide me rond en rond. Uiteindelijk, toen mijn hoofd pijnlijk aanvoelde en mijn lijfje weer een stukje korter was geworden, werd ik weer op het papier gezet. Ik voelde me duf, maar ik kon niks doen. Ik schetste een paar lijntjes en werd daarna weer neergelegd. Toen waren de andere potloden aan de beurt. Eerst Rood, daarna mijn beste vriend Blauw. Blauw trok een klein, dun, blauw streepje. Daarna werd hij naast mij neergelegd. "Ik haat dit! Mijn hoofd is helemaal beurs, voor dat kleine streepje!" klaagde hij.

Toen Groen, het kleine, schattige potloodje het allerlaatste streepje had gezet, werden alle potloden verzameld en werden we weer zachtjes in het etui gelegd. We hadden ons werk voor vandaag gedaan!

Pamela